

Geschillenkamer

Beslissing 20/2020 van 28 april 2020

Dossiernr. : DOS-2019-06409

Betreft: klasseren zonder gevolg - mededeling aan een expertisebureau van (boekhoudkundige/fiscale) stukken aangemaakt in het kader van een juridisch familiaal geschil voor deskundig onderzoek.

De Geschillenkamer van de Gegevensbeschermingsautoriteit, bestaande uit de heer Hielke Hijmans, voorzitter, en de heren Christophe Boerave en Jelle Stassijns, leden;

Gelet op Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG* (Algemene Verordening Gegevensbescherming, hierna "AVG");

Gelet op de wet van 3 december 2017 *tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit (hierna GBA-wet)* ;

Gelet op het reglement van interne orde, zoals goedgekeurd door de Kamer van Volksvertegenwoordigers op 20 december 2018 en gepubliceerd in het *Belgisch Staatsblad* op 15 januari 2019;

Gelet op de stukken van het dossier;

Heeft de volgende beslissing genomen inzake:

- de klager;
- de ex-vrouw van de klager en haar raadsman (hierna de verweerder)

1. Feiten en procedure

1. Op 13 december 2019 diende de klager een klacht in bij de Autoriteit. Deze klacht werd door de Eerstelijnsdienst ontvankelijk verklaard en op 9 januari 2020 naar de Geschillenkamer doorgestuurd. De klacht wordt ingediend in het kader van een familiengeschil tussen de klager en zijn ex-vrouw voor de familierechtbank bij de Rechtbank van eerste aanleg. De klacht is gericht tegen de voormalige echtgenote van de klager en haar raadsman [hierna de verweerder], waarover de klager beweert dat hij zijn belasting- en boekhoudgegevens aan twee boekhoudkantoren heeft meegedeeld, zonder dat de gegevens anoniem zijn gemaakt en zonder dat hij toestemming heeft gegeven voor die mededeling.

2. Redenen van de beslissing

2. Deze fiscale gegevens betreffen zowel de klager als zijn bedrijf. Klager legt uit dat deze gegevens aan de verweerder zijn meegedeeld met het oog op de vaststelling van het bedrag van zijn inkomsten en, bijgevolg, de vaststelling van het bedrag van de alimentatie.
3. In dit verband kan de verweerder in beginsel niet worden verweten dat hij een beroep heeft gedaan op deskundige diensten om inzicht te krijgen in de hem voorgelegde documenten en de draagwijdte ervan met betrekking tot de rechtsregels, waarvan hij de toepassing in rechte wenst te verkrijgen. De mededeling door de verweerder van de hem meegedeelde persoonsgegevens met het oog op de vaststelling van het bedrag van de inkomsten van de eiser en, bijgevolg, de vaststelling van het bedrag van de verschuldigde alimentatie, aan een expertisebureau met het oog op de uitvoering van een expertise, vormt in beginsel een rechtmatige gegevensverwerking door de verweerder op basis van artikel 6.1. f), van de AVG. Een dergelijke verwerking door de verwerkingsverantwoordelijke kan inderdaad noodzakelijk lijken voor de verdediging van zijn rechten in gerechtelijke procedures en dus voor de behartiging van zijn legitieme belangen. En in het *onderhavige geval* is er niets in het dossier dat erop wijst dat de rechten van de klager in ieder geval hadden moeten prevaleren.

4. Vanuit het oogpunt van het expertisebureau - dat ook onderworpen is aan de volledige toepassing van de AVG (de verweerder stelt in zijn conclusies in het familiegeschil, die als bijlage 1 bij de klacht is gevoegd, dat de accountant in dit opzicht aan het beroepsgeheim gebonden is), is de gegevensverwerking die noodzakelijk is voor de uitvoering van zijn opdracht, in beginsel ook gebaseerd op artikel 6.1. f) van de AVG, aangezien een dergelijke verwerking noodzakelijk is met het oog op zijn rechtmatig belang, namelijk de uitvoering van zijn expertiseopdracht op basis van een met de verweerder gesloten overeenkomst, mits hij die opdracht volgens de regels van zijn beroep op wettige wijze kan uitvoeren. Op dit punt wijst niets in het dossier erop dat een accountant niet bevoegd zou zijn om, op verzoek van een partij bij het geschil, fiscale documenten te onderzoeken met betrekking tot een in het geschil betrokken persoon, als hij rechtmatig in het bezit is van die documenten. Deze verwerking is nog steeds noodzakelijk voor het rechtmatige belang van de verweerder die opdracht heeft gegeven tot de werkzaamheden van het expertisebureau, zoals hierboven vermeld.
5. De twee zojuist genoemde gegevensverwerkingen vormen ook een verdere gegevensverwerking die verenigbaar is met het doel van de oorspronkelijke gegevensverzameling, waarvan het doel identiek blijft aan dat van de gegevensverzameling (artikel 5.1. b), en artikel 6.4 van de AVG) : het doel is de betalingscapaciteit van de klager in het kader van het familiegeschil tussen hem en zijn ex-vrouw vast te stellen en op basis daarvan het bedrag van de verschuldigde alimentatie vast te stellen.
6. Met betrekking tot het argument van de klager dat de meegedeelde documenten anoniem hadden moeten worden gemaakt, heeft de Geschillenkamer begrepen dat de klager de verweerder ervan beschuldigt dat hij de betrokken documenten niet heeft gepseudonimiseerd of er ten minste de elementen die zijn identificatie mogelijk maken, eruit heeft verwijderd (of heeft gemaskeerd).
7. Ongeacht de vraag of een dergelijke technische maatregel in het onderhavige geval evenredig is met de risico's voor de rechten en vrijheden van de betrokkene, die in de huidige context hoe dan ook gering zijn, is de Geschillenkamer van mening dat het expertisebureau, om zijn taak naar behoren te kunnen vervullen, in beginsel toegang moet kunnen krijgen tot de te beoordelen documenten waarover de verweerder beschikt, zonder dat dit ten koste gaat van de integriteit van deze documenten. Bovendien is het *a priori* niet uitgesloten dat het expertisebureau, binnen de strikte grenzen van zijn expertiseopdracht en met inachtneming van de regels die daarop van toepassing zijn, de betrokken gegevens moet verifiëren of vergelijken met gegevens uit authentieke, voor het publiek toegankelijke gegevensbronnen, hetgeen het op basis van gedeeltelijke gegevens niet zou kunnen doen.
8. Met andere woorden, de elementen van het dossier, die geen kopieën van de betwiste fiscale documenten bevatten, laten niet toe om te oordelen dat de verwerkte gegevens als buitensporig en

dus in strijd met artikel 5.1.c), van de AVG zouden zijn geweest , noch laten zij toe te oordelen dat de verweerder de betrokken gegevens had moeten pseudonimiseren of wijzigen om zijn verwerking te kunnen baseren op het geval, bedoeld in artikel 6.1. f), van de AVG.

9. Voorts zij erop gewezen dat de kern van het geschil tussen de klager en de verweerder betrekking heeft op de vaststelling van de inkomsten van de klager om het bedrag van de alimentatie vast te stellen, hetgeen een geschil is dat onder de bevoegdheid valt van de rechtbanken van de rechterlijke orde, waar dit geschil inderdaad aanhangig is gemaakt. Het is niet aan de Geschillenkamer om in een dergelijke context te bepalen welk bewijs toelaatbaar is en onder welke voorwaarden, aangezien dit uitsluitend onder de bevoegdheid valt van diezelfde rechtbanken.
10. In zijn conclusies in het familiegeschil (die door de klager als bijlage 1 bij zijn klacht zijn gevoegd), stelt de verweerder (vrije vertaling): "De verweerder (...) neemt een procedureel gedrag aan in een poging het verslag dat door de accountant is opgesteld te laten verwijderen. In dit verband is de verweerder van mening dat er sprake is van een inbreuk op de privacy en kondigt hij aan dat hij van plan is in beroep te gaan in het kader van de AVG. Tot op heden is er, voor zover bekend bij de conculant, geen beroep ingediend; Het stuk moet dan ook niet verwijderd worden".
11. Aangezien in het betrokken familiegeschil melding is gemaakt van onderhavige procedure, is de Geschillenkamer van mening dat deze beslissing ook moet worden meegedeeld aan de verweerder.
12. Gezien het belang van transparantie met betrekking tot het besluitvormingsproces en de beslissingen van de Geschillenkamer zal dit besluit worden gepubliceerd op de website van de Gegevensbeschermingsautoriteit, waarbij de directe identificatiegegevens van de genoemde partijen en personen zullen worden verwijderd.

OM DIE REDENEN,

oordeelt de Geschillenkamer tijdens de zitting van 9 april 2020 dat het niet opportuun is gevolg te geven aan de klacht en ze beslist, krachtens artikel 95 § 1, 3° van de WOG, om de klacht zonder gevolg te klasseren.

Tegen deze beslissing kan op grond van art. 108, §1 van de wet van 3 december 2017, beroep worden aangetekend binnen een termijn¹ van ²dertig dagen, vanaf de betekening van de kennisgeving³, bij het Marktenhof, met de Gegevensbeschermingsautoriteit als verweerder.

(get.) Hielke Hijmans,
Voorzitter van de Geschillenkamer

¹ De datum van deze brief geldt als datum van betekening van de kennisgeving.

² Hof van Beroep te Brussel